

Cuprins

Cuvânt înainte	5
Prefață	9
Introducere	13
Notă către cititor	18
Capitolul 1 / Privire de ansamblu	19
Capitolul 2 / Dilema umană	29
Capitolul 3 / Paradigmele realității	42
Capitolul 4 / Realitatea este subiectivă sau obiectivă?	52
Capitolul 5 / Știința și religia: Nivelurile adevărului	66
Capitolul 6 / Realitatea socială și nivelurile adevărului	86
Capitolul 7 / Ce este real?	112
Capitolul 8 / Premisele culturale și Adevărul	129
Capitolul 9 / Convingerile	141
Capitolul 10 / Experiențial versus conceptual	154
Capitolul 11 / Credința, încrederea și credibilitatea	171
Capitolul 12 / Dumnezeu ca ipoteză	192
Capitolul 13 / Neîncrederea, scepticismul și necredința	217
Capitolul 14 / Căile spirituale	234
Capitolul 15 / Să fii una cu rugăciunea: Contemplația și meditația ..	249
Capitolul 16 / Transcenderea lumii	258
Capitolul 17 / Moralitatea, rațiunea și credința	269
Capitolul 18 / Narcisismul: Venerarea egoului	279
Capitolul 19 / Aspecte practice	292
Anexa A / Calibrarea nivelurilor de adevăr pe capitole	309
Anexa B / Modul de calibrare a nivelurilor conștiinței	310
Anexa C / Modul de calibrare a nivelurilor conștiinței	311
Bibliografie	322
Despre autor	364
Notă autobiografică.....	367

Introducere

Apariția, în ultimele câteva decenii, a unei explicații pragmatice, obiective, în privința adevărului a oferit informații noi și o paradigmă extinsă asupra realității, din care să poată fi reevaluate progresul și stadiul actual al evoluției omului. Ce e real și ce nu e real, ce e adevărat și ce e presupunere falsă, toate acestea pot fi reevaluate și explicate acum dintr-un punct de observare obiectiv, nedistorsionat de părtinirea umană (opinia, retorica), care a limitat și contaminat gândirea umană de-a lungul istoriei.

După cum s-a observat în scrierile mele precedente, neajutată de nimeni, mintea umană este intrinsec incapabilă să deosebească adevărul de falsitate și este limitată de incapacitatea de a discerne percepția de esență și aparența de realitate, așa cum exprimă atât de elocvent paradoxul lui Descartes *res interna cogitans* (aparența subiectivă) versus *res externa* sau *extensa* (realitatea obiectivă, de exemplu lumea așa cum este ea). Iisus Hristos a afirmat deja că păcatul este, de fapt, ignoranța de care trebuie salvată omenirea.

Pe tot parcursul istoriei, marii filosofi au făcut aceeași observație recurentă, de la scepticii Greciei antice, care au înțeles că mintea umană este prin natura ei incapabilă să discearnă adevărul, până la dictonul lui Socrate, conform căruia toți oamenii aleg doar ceea ce pare a fi bun (percepția), dar nu sunt capabili să deosebească ceea ce este cu adevărat bun (esența) de ceea ce este fals (iluzia).

Înțelepții iluminați, atât cei din vechime, cât și cei din vremurile moderne, cum ar fi Ramana Maharshi sau Nisargadatta Maharaj, au relevat faptul că lumea pe care o vedem (percepția) este o proiecție mentală. Această limitare a erorii dihotomice a fost confirmată de recente descoperiri din domeniul mecanicii cuantice, care demonstrează că până și timpul sau locul nu sunt decât proiecții ale conștiinței umane. De asemenea, limitarea este unul dintre primele adevăruri fundamentale ale învățăturilor lui Buddha, care a confirmat că omul neiluminat trăiește într-o lume a iluziei (*maya*), constituită din percepții proiectate, și că, fără iluminare, omul repetă întruna aceleași greșeli.

Din cauza limitelor minții omenești obișnuite, învățăturile avatarilor și ale marilor genii ale spiritualității au fost respectate pe plan istoric ca fiind cele mai elevate surse de adevăr disponibile. De fapt, a fi capabil să cunoști adevărul și a fi conștient de sursa acestuia reflectă strălucirea Divinității, care este Ea însăși imună la distorsionarea subiectivă. Cu toate acestea, chiar și cele mai avansate învățături (calibrare 1 000) ale celor mai evolute ființe care au trăit vreodată au eșuat în salvarea civilizației de abaterea de la adevăratele valori, din cauza incapacității și a aversiunii minții omenești față de recunoașterea și acceptarea adevărului, atunci când acesta este explicat și amplificat prin exemple și parabole.

Toți marii învățători au susținut că principalul defect al omului este „ignoranța“. Cercetarea demonstrează destul de rapid că baza subiacentă a acestei ignoranțe ține de limitele structurii înăscute a egoului însuși, ca o consecință a evoluției conștiinței aflată încă în desfășurare.

Datorită descoperirii unei scale de calibrare a conștiinței (Hawkins, 1995), s-au constituit, în mod spontan, grupuri de studiu în întreaga lume, iar cercetarea s-a extins, ducând la publicarea următoarelor mele cărți, în toate limbile principale ale lumii: *Analiza cantitativă și calitativă și calibrarea nivelurilor conștiinței umane* (1995), *Putere versus forță* (1995), *Ochiul*

Sinelui (2001), Realitate și Subiectivitate (2003), Transcenderea nivelurilor conștiinței (2006), Adevăr versus falsitate (2005), Descoperirea prezenței lui Dumnezeu: Nondualitatea devoțională (2007) și Vindecare și recuperare.

Manifestat în lumea întreagă, interesul pentru importanța posibilității de a discerne adevărul a fost intens și a dus la prezentarea a peste o sută de prelegeri semnificative, de câte o zi, peste tot în Statele Unite, Europa și Asia și la diverse universități, inclusiv la Oxford Union Forum, din Marea Britanie. Diseminarea informațiilor prin intermediul grupurilor de studiu a determinat răspândirea rapidă a domeniului. Descoperiri surprinzătoare s-au făcut în fiecare domeniu ale activității umane. Metodologia a fost aplicată cu succes, în mod pragmatic, chiar și în cazul soluționării conflictelor internaționale din zone limitrofe ale războiului cu rachete balistice. Această metodologie a putut fi aplicată cu rezultate semnificative în cercetarea științifică și în toate celelalte domenii ale activității umane, a căror cunoaștere era inaccesibilă anterior și care a devenit rapid disponibilă.

Psihicul uman a fost uimit de faptul că informații inaccesibile, pentru cercetarea cărora se cheltuiseră chiar milioane de dolari, puteau fi descoperite gratuit, în câteva secunde, de către oameni bine motivați și integri. Aplicarea metodei a dus la apariția unei noi științe a diplomației. Ea a fost folosită nu doar în viața cotidiană, ci și în cercetarea tehnologică, în marketing, dezvoltarea produselor, selectarea angajaților, aprovizionarea, descoperirea criminalilor și în facilitarea strădaniei umane întreg pe tot Globul, inclusiv în planificarea economică și guvernamentală.

Ca și în alte domenii de dezvoltare a unor informații noi, limitările studiului conștiinței nu au fost cunoscute de la început. S-a crezut cu naivitate că prin folosirea acestei metodologii adevărul putea fi cunoscut de către oricine. Aceasta a fost o consecință a faptului că, în primii ani de cercetare, au fost

folosiți ca subiecți pentru efectuarea testelor doar oameni de o mare integritate. Mai târziu, a devenit evident faptul că subiecții testați trebuiau să calibreze ei înșiși la un nivel de peste 200 pe Harta Conștiinței, iar cerințele metodologiei de testare, așa cum sunt descrise în Anexa C, trebuie urmate întocmai. Astfel, tehnica poate fi aplicată cu un înalt coeficient de siguranță la mai puțin de 30% din populația SUA (dar într-o proporție mult mai mică în cazul unor țări și culturi care încă nu au evoluat sau sunt primitive prin natura lor). Tehnica de testare impune să te dedici, în mod obiectiv, mai curând adevărului decât opiniilor sau dorințelor personale.

Ca și în cărțile mele precedente, adevărul calibrat atât pentru capitole, cât și pentru cartea în întregul său este prezentat în Anexa A. În plus, nivelurile adevărului în cazul afirmațiilor importante sunt incluse în text. De asemenea, ca și în lucrările precedente, ideile importante sunt în mod voit prezentate astfel încât să devină bine cunoscute într-un sens mai larg al înțelesului și al semnificației lor, pe care le capătă prin prezentarea lor în diverse circumstanțe. De asemenea, importantă a fost și descoperirea faptului că simpla familiarizare cu ideile de bază determină un progres comensurabil al nivelului de conștiință al cititorului însuși, deseori într-o măsură semnificativă, după cum este atestat de către mulți studenți care lucrează în acest domeniu peste tot în lume.

Având în vedere faptul că omul modern trăiește într-o lume extrem de complexă, puncte de referință mai detaliate sunt prezentate în Anexa D. Fiecărui punct de referință îi corespunde o scurtă prezentare a impactului său, într-o singură propoziție, care denotă relevanța și subiectul la care se face referire. Se oferă documentație pentru peste șapte sute de puncte de referință.